

YMPÄRISTÖMINISTERIÖN ASETUS RAKENNUSTEN PALOTURVALLISUUDESTA ANNETUN YMPÄRISTÖMINISTERIÖN AETUKSEN MUUTTAMISESTA

1 Yleistä

Asetusehdotuksella esitetään muutettavaksi ympäristöministeriön asetusta rakennusten paloturvallisuudesta. Asetus annettaisiin maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 117 b §:n 3 momentin nojalla.

Maankäyttö- ja rakennuslain (132/1999) 117 b §:n nojalla ympäristöministeriön asetuksella voidaan antaa uuden rakennuksen rakentamista, rakennuksen korjaus- ja muutostyötä sekä rakennuksen käyttötarkoituksen muutosta varten tarvittavia tarkempia säännöksiä rakennuksen paloturvallisuudesta koskien:

- 1) palon syttymisen ja leviämisen rajoittamisesta sekä taloteknisten ja lämmitykseen käytettävien laitteistojen paloturvallisuudesta;
- 2) rakenteiden kantavuudesta palotilanteessa ja tähän liittyvistä rakennustuotteiden ominaisuuksista;
- 3) palon ja savun kehittymisen ja leviämisen rajoittamisesta ja tähän liittyvien rakennustuotteiden ja laitteistojen ominaisuuksista;
- 4) poistumisturvallisuudesta ja turvallisuusselvityksestä;
- 5) sammutus- ja pelastustehtävien järjestelystä.

Pykälän 117 b § mukaan rakennushankkeeseen ryhtyvän on huolehdittava, että rakennus suunnitellaan ja rakennetaan sen käyttötarkoituksen edellyttämällä tavalla paloturvalliseksi. Palon syttymisen vaaraa on rajoitettava. Rakennuksen kantavien rakenteiden on oltava sellaiset, että ne palon sattuessa kestävät vähimmäisajan ottaen huomioon rakennuksen sortuminen, poistumisen turvaaminen, pelastustoiminta ja palon hallintaan saaminen. Palon ja savun kehittymistä ja leviämistä rakennuksessa sekä palon leviämistä lähistöllä oleviin rakennuksiin on pystyttävä rajoittamaan. Rakennuksen rakentamisessa on käytettävä paloturvallisuuden kannalta soveltuvia rakennustuotteita ja teknisiä laitteistoja. Rakennuksen on oltava sellainen, että siinä olevat voivat palon sattuessa pelastautua tai heidät voidaan pelastaa. Pelastushenkilöstön turvallisuus on rakentamisessa otettava huomioon. Lupaviranomainen voi edellyttää laadittavaksi turvallisuusselvityksen poistumisturvallisuuden kannalta erittäin vaativasta kohteesta.

Muutokset on toteutettu virkatyönä.

2 Yksityiskohtaiset perustelut

4§. Rakennusten paloluokitus

Rakennus kuuluu yleensä yhteen ja samaan paloluokkaan. Rakennuksen paloluokka antaa kuvan rakennuksen rungolle palotilanteessa asetetuista vaatimuksista, rakennuksen ja sen palo-osastojen koosta sekä mahdollisesta henkilömäärärajoituksista. Kuitenkin rakennuksen eri osat voivat 4 §:n 3 momentin mukaan kuulua eri paloluokkiin, edellyttäen, että rakennuksen osat on erotettu toisistaan palomuurilla. Näin ollen rakennuksen osia voi käsitellä kuten erillisiä rakennuksia, jotka kuuluvat eri paloluokkiin.

Tieto rakennuksen rungon kantavuudesta palotilanteessa ja arvio palon laajuudesta ja luonteesta ovat olennaisia tietoja palon sammuttamiseen ja pelastamiseen liittyvän operatiivisen toiminnan ja pelastushenkilöstön työturvallisuuden kannalta. Oletettuun palonkehitykseen perustuvassa suunnittelussa rakennuksen rungon käyttäytyminen palotilanteessa voi poiketa siitä, mitä se on tietätyyppisellä rakennuksella luokkiin ja lukuarvoihin perustuvassa suunnittelussa. Toisaalta oletettuun palonkehitykseen perustuvassa suunnittelussa on voitu asettaa luokka-lukuarvosuunnittelusta poikkeavia reunaehtoja, kuten rakennuksen käyttötarkoitusta koskevia rajauksia. Rajaukset voivat koskea esimerkiksi rakennusta käyttävien henkilöiden määrää ja ominaisuuksia tai palokuormaa.

Pykälän kolmannessa momentissa ei oteta kantaa paloluokkiin, joten palomuurivaatimus koskee näin ollen myös tapausta, jossa osa rakennuksesta on toteutettu luokkiin ja lukuarvoihin perustuen ja osa oletettuun palonkehitykseen perustuen. Samoin vaatimus koskee rakennusta, jossa jo olemassa olevaa rakennusta laajennetaan tai muutetaan siten, että laajennus tai muutos kuuluu P0-paloluokkaan.

P0-paloluokassa toteutetun rakennuksen osan ja muussa paloluokassa toteutetun osan erottaminen toisistaan palomuurilla ei kaikissa tapauksissa ole perusteltua teknistaloudelliselta tai rakennuksen käytönaikaisen toiminnan kannalta.

Pykälän 3 momenttia esitetään muutettavaksi siten, että jos rakennusta muutetaan tai laajennetaan ja muutos tai laajennus toteutetaan P0-paloluokassa, palomuuria eri paloluokkia olevin rakennuksen osien välillä ei edellytettäisi, kun olemassa oleva muuta paloluokkaa oleva osa ja P0-paloluokassa toteutettu muutos tai laajennus tarkastellaan riittävässä laajuudessa kokonaisuutena oletettuun palonkehitykseen perustuvalla menettelyllä.

Arvioitaessa sitä, mitä riittävässä laajuudessa tässä tapauksessa tarkoittaa, tarkastelualueena voi pitää vähintään sitä olemassa olevan rakennuksen alaa, johon palon voi olettaa leviävän P0-paloluokassa suunnitellulta muutos- tai laajennusalueelta kahden tunnin aikana.

Tarkasteluun mukaan otettavan olemassa olevan osan kantavien rakenteiden tulee täyttää pykälässä 13§ esitetyt vaatimukset. Tällöin menettely tulee lähinnä kyseeseen P1- ja eräissä tapauksissa P2-paloluokan rakennusten yhteydessä.

Suunnitelma-asiakirjoihin merkitään selkeästi, mikä osa rakennuksesta on suunniteltu oletettuun palonkehitykseen perustuen (PO-paloluokka) ja suunnittelun lähtöolettamat.

Eri tonteilla olevat rakennusten osalta toimitaan pykälien 29 § ja 30 § mukaisesti ellei rasitesopimuksella tai muulla yksityisoikeudellisella sopimuksella ole muuta sovittu.

Luku 2. RAKENTEIDEN KANTAVUUDEN SÄILYTTÄMINEN

13 §. Oletettuun palonkehitykseen perustuva kantavien rakenteiden mitoitus

Oletettuun palonkehitykseen perustuvan kantavien rakenteiden mitoituksen perusteet on annettu taulukossa 4. Tulkintojen vähentämiseksi taulukkoa 4 esitetään täydennettäväksi kellarikerrosten osalta. Vaatimistaso säädettäisiin keskimäärin vastaamaan sitä, mitä vastaavasti on säädetty luokkien osalta luokka-lukuarvomitoituksessa.

Luku 3. PALON RAJOITTAMINEN PALO-OSASTOON

15 §. Palo-osaston koko ja palo-osastojen jako osiin

Taulukossa 5 annetaan palo-osaston enimmäisalajat ja osiin jaon enimmäispinta-alat.

Taulukkoa 5 esitetään muutettavaksi kasvihuoneiden, autosuojan sekä alapohjan onteloiden osiin jaon osalta.

Laajoissa kasvihuoneissa osastoivista rakennusosista on katsottu olevan tuotannollista haittaa muun muassa kasvuston varjostuksen takia.

Osastokokovaatimukseen lisättäisiin huomautus 6, jonka mukaan palo-osaston enimmäispinta-alaa ei rajoitettaisi, jos rakennuksen pinta-alalle tasan jakautunut palokuoma olisi enintään 150 MJ/m². Muutos mahdollistaisi sen, että pääosin vähintään A2-s1, d0 -luokan tarvikkeita toteutetuissa kasvihuoneissa (esimerkiksi lasikasvihuooneet) palo-osastokokoa ei tarvitsisi rajoittaa luokkiin- ja lukuarvoihin perustuvassa suunnittelussa, jos myös muun palokuorman määrä on vähäinen. Tilat ja palokuormakeskittymät, joiden palokuorma ylittää edellä mainitun arvon, osastoidaan 14 § 4 momentin perusteella. Toisaalta osastokokorajaa alennettaisiin nykyisestä vaatimustasosta kasvihuoneissa, jotka ylittävät edellä mainitun palokuormarajan. Huomautus 5, joka koskee palo-osaston kasvattamista, jos rakennus varustetaan automaattisella paloilmioittimella, poistettaisiin.

Suunnittelussa ja riskitarkastelussa rakennushankkeeseen ryhtyvän on otettava huomioon, että suuret osastokoot voivat johtaa laajoihin omaisuusvahinkoihin.

Autosuojaan liittyvää käsitteistöä esitetään selkeytettäväksi. Asetuksessa esitetyt käsitteet ”maan päällä” ja ”maan alla” voivat aiheuttaa tulkintaa, koska käsitteet poikkeavat maankäyttö- ja rakennuslain mukaisista kerros ja kellarikerros -käsitteistä. Autosuojien osalta esitetään, että käytetään MRL:n mukaisia käsitteitä kerros ja kel-

larikerros. P3-paloluokan rakennuksen osalta lisäksi esitettäisiin, että kellarikerrokseen, esimerkiksi pientalossa, voisi sijoittaa palo-osastokooltaan enintään 60 m²:n autosuojan.

Taulukossa avoimella autosuojalla tarkoitetaan tilaa, jonka ulkoseinistä vähintään 30 prosenttia (geometrinen ala) on ulkotilaan pysyvästi avointa aukotusta. Rakennuksen runkosyvyys valitaan ja ulkoseinien aukot sijoitetaan siten, että rakennuksen läpi tuuletuvuus ja tehokas savunpoisto palokunnan toimenpitein on mahdollista.

Taulukon 5 alahuomautuksen mukaan alapohjan ontelot jaetaan 400 m² osiin, jos tilan pinnat eivät vähäisiä osia lukuun ottamatta täytä D-s2, d2 -luokan vaatimuksia. Kyseisen onteloiden jako osiin -vaatimuksen on katsottu johtavan haasteisiin alapohjan tuuletukseen ja rakennusfysikaaliseen toimintaan liittyen ja toisaalta lisäävän rakentamisen kustannuksia suhteettomasti hyötyihin nähden. Vaatimusta esitetään lievennettäväksi siten, että osien pinta-alaa kasvatetaan 800 neliömetriin ja toisaalta alapohjan ontelon jakoa osiin ei edellytettäisi, jos alapohja täyttää EI 60 -luokan vaatimukset.

16 §. Osastoivat ja osiin jakavat rakennusosat

Yli 56 metriä korkeiden rakennusten osastoivia rakennusosia koskeva viittaus automaattiseen sammutuslaitteistoon (merkintä *) esitetään selvyuden vuoksi poistettavaksi, koska sammutuslaitteistovaatimuksesta on säädetty 39 §:ssä ja toisaalta sammutuslaitteistovaatimusta ei ole asetettu yli 56 metriä korkeille 1–2-kerroksille tuotantorakennuksille.

Taulukon 6 mukaan yli 56 metriä korkean P2-paloluokan 1–2-kerroksisen rakennuksen osastoivan rakennusosan luokkavaatimus ei olisi mahdollinen (ei mahd.). Kuitenkaan P2-paloluokan 1-kerroksisen tuotanto- ja varastorakennuksen korkeutta ei ole rajoitettu (Taulukko 1 b). Taulukkoarvo esitetään muutettavaksi siten, että vaatimukseksi asetetaan luokka EI 30, kuten yleensä P2-paloluokan 1–2-kerroksissa rakennuksissa.

Laajojen palovahinkojen rajoittamiseksi suuret tuotanto- ja varastorakennukset jaetaan pinta-alaltaan rajoitettuihin palo-osastoihin seinä tai vaakarakenteilla. Pinta-alaosastointi toteutetaan koko rakennuksessa ja pinta-alaosastot jaetaan lisäksi tarvittavalla kerros- ja käyttötarkoitussosastoinnilla.

Tuotanto- ja varastotilojen osalta pinta-alaosastoinnissa käytettävien rakennusosien luokkavaatimuksia esitetään tarkistettavaksi, ottaen huomioon rakennuksen palo-kuorma, palo-osastokoot ja kantaville rakenteille asetetut vaatimukset eri paloluokissa. Palovaarallisuusluokitukseen perustuvasta luokittelusta esitetään luovuttavaksi. Toisaalta vaatimukset esitetään luokiteltavaksi rakennuksen korkeuden mukaan. Muutos alentaa rakentamiskustannuksia P2- ja P3-paloluokan rakennuksissa.

Pinta-alaosastoja rajaavat rakennusosat tehdään palon leviämistä tehokkaasti estävinä rakennusosina kiinnittäen samalla huomiota palon leviämiseen rakennusvaipan ulkopintojen kautta.

- Vesikaton rakenteet ja eristeet katkaistaan osastoivan rakennusosan kohdalla. Kuitenkin, jos vesikatossa käytetyt tarvikkeet ovat vähintään luokkaa A2-s1, d0, ei katkoa tarvita. Mikäli vesikattojen korkeusero osastoivan rakennusosan kohdalla on pienempi kuin 300 mm, osastoiva rakennusosa ulotetaan vähintään 300 mm katteen yläpuolelle. Tämä voidaan korvata riittävällä vaakakatkolla.
- Osastoiva rakennusosa ulotetaan sivusuunnassa vähintään 100 mm ulkoseinän ulkopinnan ohi. Tämän sijasta voidaan myös käyttää seinän suuntaista katkoa. Katkon leveys on vähintään 600 mm molempiin suuntiin ja sen luokka on vähintään EI 60, A2-s1, d0 -tarviketta.

Oviin sovelletaan palomuurissa olevan oven vaatimuksia 30 §:n mukaisesti.

4 luku. PALON KEHITTÄMISEN RAJOITTAMINEN

23 §. Sisäpuoliset pinnat

Autokorjaamot ja -huoltamot kuuluvat tuotanto- ja varastotilat -kategoriaan, palovaarallisuusluokan 2 tiloihin, joten ne esitetään poistettavaksi autosuojia koskevalta riviltä. Vaatimustaso ei muutu.

Autosuojien pintojen luokkavaatimuksia esitetään muutettavaksi siten, että lattiat voisivat olla D_{FL}-s1 -luokkaa, jos tila on varustettu tarkoitukseen sopivalla automaattisella sammutuslaitteistolla. Lisäksi vaatimuksia tarkennettaisiin niin, että pinta-alaltaan enintään 1000 neliömetrin erillisen avoimen autosuojan ja rakennuksen osana olevan enintään 60 neliömetrin avoimen autosuojan maanvaraisen lattian pinnalle ei asetettaisi luokkavaatimusta. Muutos mahdollistaa mm. asfalttibetonin käytön lattiarakenteena. Myös seinien pintojen luokkavaatimuksia esitetään tarkennettavaksi siten, että huomautus 5) esitetään kohdennettavaksi kaikkiin rakennuksen paloluokkiin. P1- ja P2-paloluokan rakennuksissa ei ole perusteita vaatia korkeampaa vaatimustasoa kuin P3-paloluokan rakennuksessa, kun otetaan huomioon huomautuksessa esitetyt rakennuksen kokoa koskevat rajaukset.

24 §. Sisäpintojen suojaverhoukset

Suojaverhouksella rajoitetaan määrätyn ajan palon kehittymistä tilassa tapauksissa, joissa rakennusosassa käytetyt tarvikkeet voivat merkittävästi osallistua paloon ja myötävaikuttaa palon kehittymiseen vaaraa aiheuttavalla tavalla.

Ensimmäisen momentin mukaan P2-paloluokan 1–2-kerroksisen rakennuksen sisäpuolisten seinä- ja kattopintojen on oltava pääsääntöisesti varustettuja vähintään B-s1, d0 -luokan tarvikkeista tehdyllä K₂ 10 -luokan suoja-verhouksella. Poikkeukset edellä mainittuun on esitetty momentin kohdissa 1-7.

Ensimmäisen momentin ensimmäisen kohdan mukaan suojaverhousta ei edellytetä, jos lämmöneristeet ovat eristävältä osaltaan vähintään B-s1, d0 -luokkaa. Kohtaa esitetään tulkintojen vähentämiseksi täydennettäväksi siten, että rakennusosassa käytettyjen tarvikkeiden tulee olla muutoin, vähäisiä rakenteen osia, kuten esimerkiksi höyrynsulku, lukuun ottamatta vähintään D-s2, d2 -luokkaa.

Kuudennen kohdan mukaan suojaverhousta ei edellytetä asunnoissa, jos lämmöneristeet ovat eristävältä osaltaan vähintään D-s2, d2 -luokkaa. Kohtaa esitetään täydennettäväksi siten, että rakennusosassa käytettyjen tarvikkeiden tulee olla muutoin, vähäisiä rakenteen osia, kuten esimerkiksi höyrynsulku, lukuun ottamatta vähintään D-s2, d2 -luokkaa.

Ensimmäisen momenttiin esitetään lisättäväksi uusi *kahdeksas* kohta, jonka mukaan suojaverhousta ei edellytettäisi seinältä, jonka rakenteen osat, vähäisiä rakenteen osia lukuun ottamatta, ovat vähintään D-s2, d2 -luokkaa ja seinän tiheys on vähintään 350 kg/m³. Kohta vähentää tulkintoja ja mahdollistaa esimerkiksi massiivipuisen hirsiseinän toteuttamisen ilman suojaverhousta.

Ensimmäisen momentin kohtia 1-8 sovellettaessa on otettava huomioon, mitä on säädetty sisäpuolisten pintojen luokkavaatimuksista (taulukko 7.)

Viidennessä momentissa käsite ”runkorakenne” muutetaan tulkintojen vähentämiseksi käsitteeksi ”kantava rakenne”. Vaatimus ei siis koskisi ei-kantavia ulkoseinäseinärakenteita.

25 §. Ulkoseinän yleiset vaatimukset

Ensimmäinen ja toinen momentti säilyy muuttumattomina.

Kolmas momentti esitetään jaettavaksi selkeyden vuoksi momenteiksi 3 ja 4.

Uuden neljännen momentin mukaan eristekerros, joka ei täytä eristävältä osaltaan D-s2, d2 -luokan vaatimusta, katkaistaan palon leviämisen rajoittamiseksi eristekerroksessa kahden kerroksen välein 28 metriin saakka ja sen jälkeen kerroksen välein. Edellä mainittu yleisvaatimus säilyy entisellään. Momenttia esitetään täydennettäväksi siten, että eristekerroksen katkaisua ei kuitenkaan edellytettäisi enintään 28 metriä korkean rakennuksen ulkoseinässä, jossa ei ole tuuletusväliä ja jonka lämmöneriste on suojattu ja sijoitettu niin, että palon leviäminen eristeeseen rakennuksen ulkopuolelta on rajoitettu ajan, joka on vähintään puolet tilan osastoivien rakennusosien palonkestävyysvaatimuksesta.

Toisaalta eristekerroksen katkaisua ei myöskään edellytettäisi asuinrakennuksen korjaus- ja muutostyössä, kun lisälämmöneristekerroksen paksuus on enintään 100 mm ja eristekerros on suojattu siten että suojaus vastaa neljäsosaa tilan osastoivien rakennusosien palonkestävyysvaatimuksesta. Muutoksen myötä taulukon 8 huomautus 7 poistetaan.

Lämmöneristeessä tapahtuvan palon leviämisen katkaisua voidaan pitää riittävänä, kun palon eteneminen eristekerroksessa rajoittuu noin 30 minuuttia. Katkaisevan rakennusosan riittävän mitan määrittäminen voi perustua esimerkiksi palotesteissä mitattuihin osastoivuuden aikoihin tai laskennallisesti esimerkiksi eristeen hiiltymisnopeuteen tai puurakenteille Eurokoodi 5:n laskentasääntöihin. Katkaisevan rakennusosan materiaalin valinnassa on otettava huomioon yhteensopivuus lämmöneristeen kanssa rakennusfysikaaliselta ja mekaaniselta kannalta.

Neljännestä momentista tulee viides momentti ja viidennestä momentista kuudes momentti. Viidennen momentin sana *tarvikkeesta* korvataan sanalla *tarviketta* ja kuudennen momentin sana *ulkoseinärakenteen* korvataan sanalla *ulkoseinän*.

26 §. Ulkoseinän ulkopinnan ja tuuletusvälin pintojen luokkavaatimukset

Pykälään esitetään lisättäväksi kolmas momentti, jolla selkeytetään pinta-alaltaan vähäisen rakennusosien vaatimuksia. Momentti vähentää tulkintoja ja täten sujuvoittaa lupakäsittely. Vastaavasti vähäisiä pintoja koskevat kirjaukset poistetaan taulukon 8 selitysoasiosta.

Yli 28 metriä mutta enintään 56 metriä korkeiden rakennusten ulkoseinän ulkopinnan ja tuuletusvälin ulkopinnan luokkavaatimukset esitetään muutettavaksi B-s1, d0 -luokasta A2-s1, d0 -luokkaan. Perusteena on palava-aineisten julkisivutuotteiden palon levittämisen riskit sekä korkeiden julkisivujen ulkoapäin sammuttamiseen liittyvät haasteet. B-s1, d0 -luokan tarvikkeet, vaikkakin vastaavat pintaominaisuuksiltaan A2-s1, d0 -luokkaa palon kehittymisen vaiheessa, voivat sisältää rakennekerroksia jotka voivat palon myöhäisemmässä vaiheessa osallistua paloon vaaraa aiheuttavalla tavalla korkeissa rakennuksissa.

Parvekkeen seinä- ja kattopintojen vaatimuksia esitetään tarkistettavaksi. Varatiekäyttöön suunnitellun parvekkeen seinä- ja kattopintojen vähimmäisluokkavaatimus B-s1, d0 asetettaisiin koskemaan vain yli 2-kerroksisia rakennuksia. Samalla tulkintojen vähentämiseksi vaatimuksia tarkennettaisiin niin, että vähimmäisvaatimus B-s1, d0 ei kuitenkaan koskisi parvekkeen kohdalla olevan ulkoseinän ja sen tuuletusraon ulkopintaa. Samoin vähimmäisvaatimus ei koskisi ns. kaupunkipientaloja.

2-kerroksisten rakennusten ja ns. kaupunkipientalojen varatieparvekkeet ovat osa omatoimisen pelastautumisen reittiä maan pinnalle. Yli 2-kerroksisissa rakennuksissa varatieparvekkeelta pelastaminen on yleensä suunniteltu palokunnan toimenpitein tapahtuvaksi.

Yli 2-kerroksisissa P2-paloluokan rakennuksissa parvekkeen palkkeja ja pilareita koskevaa lievennystä esitetään tarkistettavaksi siten, että niille annetaan vähimmäis-palonkestävyysluokka R 30. Toisaalta viittaus automaattiseen sammutuslaitteistoon tässä yhteydessä esitetään poistettavaksi. P2-paloluokan rakennusten automaattisesta sammutuslaitteistosta on säädetty erikseen pykälässä 39 §.

Avoimella luhtikäytävällä tarkoitetaan rakennuksen lämmöneristetyn vaipan ulkopuolella olevaa uloskäytävää, jonka ulkotilaan rajautuvan seinän pinta-alasta vähintään 30 prosenttia (geometrinen ala) on pysyvästi avointa ulkotilaan ja aukot on sijoitettu pääosin ko. seinän yläosaan.

Avoimen luhtikäytävän osalta pintojen luokkavaatimuksia tarkistettaisiin siten, että 2-kerroksisen rakennuksen avoimen luhtikäytävän seinäpintojen luokkavaatimuksiin sovellettaisiin ulkoseinän ulkopinnalle asetettuja luokkavaatimuksia. Luhtikäytävän pilarit voisivat olla D-s2, d2 -luokkaa. Aiemmin lievennys koski P2-paloluokan rakennuksia, mutta nyt se ei ota kantaa rakennuksen paloluokkaan. Uutena vaatimuk-

sena esitettäisiin, että palon leviämistä avoimesta luhtikäytävästä ullakkoon ja yläpohjan onteloon olisi rajoitettava, jollei yläpohja täytä huomautuksessa 4) esitettyjä luokkavaatimuksia. Ullakolle mahdollisesti levinnyt palo voi vaarantaa poistumista avoimen luhtikäytävän kautta.

Yli 2-kerroksisen P2-paloluokan rakennuksen avoimen luhtikäytävän vähintään R 60-luokkaa olevat palkit ja pilarit voisivat olla D-s2, d2 -luokkaa. Muutos selkeyttäisi tulkintoja. Viittaus automaattiseen sammutuslaitteistoon myös tässä yhteydessä esitetään poistettavaksi, koska P2-paloluokan rakennusten automaattisesta sammutuslaitteistosta on säädetty erikseen pykälässä 39 §.

Huomautus 4) esitetään poistettavaksi ns. kaupunkipientaloja koskevalta riviltä ja ehto 4) esitetään tarkistettavaksi. Muutos helpottaisi tietyissä tapauksissa ullakon ja yläpohjan ontelon rakennusfysikaalista suunnittelua.

Asetuksen (848/2017) perustelumuiustiossa on opastettu, milloin julkisivuverhoilun kiinnitykseen tarvittavien tarvikkeiden määrää voidaan pitää vähäisenä. Perustelumuiustion kohta korjataan seuraavasti (*enintään* -sana korvataan *vähintään* -sanalla)

”Julkisivuverhoilun kiinnitykseen tarvittavien tarvikkeiden määrää voidaan pitää vähäisenä, kun tuuletusraon leveys on korkeintaan 50 mm ja koolauksen väli keskeltä keskelle on vähintään 600 mm. Myös ristiin koolaus on mahdollinen.”

6 Luku POISTUMINEN PALON SATTUESSA

31 §. Yleiset vaatimukset

P3-paloluokan asuinrakennuksissa tulkintaa ovat aiheuttaneet maankäyttö- ja rakennuslain mukaiset rakennuksen kerros ja ullakko -käsitteet. Palomääräysten kannalta myös ullakon tasolle sijoitettu asuinkäytössä oleva tila käsitetään kerroksena. Tulkintojen selkeyttämiseksi esitetään, että pykälään lisätään 5 momentti, jossa todetaan, että ylimmän tason, johon on sijoitettu pääkäyttötarkoituksen mukaisia tai muita asuamisen kannalta välttämättömiä tiloja, ja ensimmäisen kerroksen lattiatason välinen etäisyys saa olla enintään 4,5 metriä.

Pääkäyttötarkoituksen mukaisilla tiloilla tarkoitetaan tiloja, jotka täyttävät kokonsa ja korkeutensa perusteella huonetilan tunnusmerkit tai jotka ovat tiloja joissa nukutaan.

33 §. Uloskäytävien lukumäärä

Yksi uloskäytävä sallitaan 33 § toisen momentin mukaan yksikerroksisissa rakennuksissa ja tietyissä käyttötarkoituksissa, kun kyseessä on pienemmät tilat.

Säännöstä esitetään muutettavaksi, siten että sitä voitaisiin yksikerroksisten rakennusten ohella soveltaa myös useampikerroksisiin rakennuksiin, kun kyseessä olevat tilat sijaitsevat rakennuksen ensimmäisessä kerroksessa.

Momentin ensimmäistä ja kolmatta kohtaa esitetään muutettavaksi siten, että kohdat yhdistettäisiin. Edellytyksenä olisi, että uloskäytävänä tiloista on suoraan ulos johtava ovi. Pientä tuulikaappia voidaan pitää suoraan ulos johtavana ovena.

Kokoontumis- ja liiketilojen osalta yhtä uloskäytävää voi pitää riittävänä esimerkiksi pienessä kahvilassa, kioskissa tai pienmyymälässä. Poistumisalueilta tulee yleensä olla varatie (poikkeuksia voisivat olla kioskit yms. hyvin pienet tilat).

Kolmas momentti esitetään yhdistettäväksi toiseen momenttiin, jolloin vaatimus selkeämmin kohdistuu toisessa momentissa esitettyihin vaatimuksiin.

Asetuksen (848/2017) 33§:n liittyvää perustelua, joka koskee palonkestävässä seinässä olevaa varatieikkunaa, tarkistetaan seuraavasti:

Palonkestävässä seinässä, jonka osastoivuusvaatimus on enintään EI 60, olevalta varatieikkunalta tai -aukolta ei edellytetä palonkestävyyttä sisäpuolista paloa vastaan, jos sen vapaan aukon korkeuden ja leveyden summa on enintään 1600 mm ja aukon etäisyys vastakkaisesta rakennuksesta on vähintään 2,0 metriä. Rakennuksen ulkopuolisen palon vaikutus (esimerkiksi tulipalo viereisessä rakennuksessa) tarkastellaan erikseen.

8 Luku. SAMMUTUS- JA PELASTUSTEHTÄVIEN JÄRJESTELY

41 §. Pelastus- ja sammutustyössä käytettävä hissi

Pelastus- ja sammutustyössä käytettävää hissiä koskevia vaatimuksia tarkennettaisiin niin, että palomieshissi edellytettäisiin vain yli 8-kerroksisissa rakennuksissa, joiden ylimmän lattiatason etäisyys rakennuksen sisäänkäyntitasosta on yli 38 metriä. Nykyisellään hissi, jota on mahdollista käyttää pelastus- ja sammutustyössä, edellytetään kaikissa rakennuksissa, kun ylimmän kerroksen lattian etäisyys ylittää 38 metriä rakennuksen sisäänkäyntitasosta. Voimassa olevassa asetuksessa kerrosten lukumäärään liittyvistä vaatimuksista siirryttiin enenevässä määrin rakennuksen korkeuteen perustuviin käsitteisiin. Vuoteen 2017 saakka voimassa olleissa määräyksissä ko. hissi edellytettiin vain yli 16 kerroksiin rakennuksiin, eikä korkeusmittaan otettu kantaa. Muutos vähentää tulkintoja ja alentaa kustannuksia korkeiden erityisrakennusten, kuten näköalatornien, voimalaitosrakennusten ja muiden korkeiden tuotanto- ja varastorakennusten osalta.

43 §. Kiinteä sammutusvesiputkisto

Korjataan ensimmäisen momentin ensimmäisessä lauseessa olevat kirjoitusvirheet.

44 §. Voimaantulo

Asetuksen ehdotetaan tulevan voimaan m päivänä nkuuta 20xx.

3 Asetusehdotuksen hallinnolliset, taloudelliset ja ympäristövaikutukset

Asetusehdotuksella ei ole suoranaisia hallinnollisia vaikutuksia.

Ehdotuksilla ei arvioida olevan merkittäviä vaikutuksia henkilöturvallisuuteen. Henkilöturvallisuutta parantavia muutoksia kuitenkin ovat:

26 § taulukko 8: Julkisivuvaatimuksen tiukentaminen 28-56 m korkeiden rakennusten osalta voi parantaa henkilöturvallisuutta korkeissa rakennuksissa.

31 §:n 5 momentti parantaa P3-paloluokan asuinrakennusten henkilöturvallisuutta.

Ehdotukset voivat lisätä eräissä tapauksissa omaisuusvahingon laajuutta ja sen arvoa vähäisessä määrin.

15 §: Kasvihuoneiden, joiden tasaisesti jakaantunut palokuorma on enintään 150 MJ/m² osastointivaatimuksista luopuminen voi lisätä laajan omaisuusvahingon riskiä. Lievennykset alapohjaonteloiden osiin jakoon voivat vähäisessä määrin lisätä omaisuusvahingon riskiä.

41 §: Pelastus- ja sammutustyössä käytettävään hissiin liittyvä muutos voi lisätä vähäisessä määrin omaisuusvahingon riskiä.

Ehdotukset voivat vaikuttaa eri rakennustarvikkeiden markkinaosuuksien jakaantumiseen, ja sitä kautta niillä voi olla teollisuuteen ja rakennustarvikkeisiin liittyviä taloudellisia vaikutuksia. Asetusehdotus mahdollisesti lisää kilpailua eri rakennustuotteiden/rakennusmateriaalien välillä ja tätä kautta voi alentaa rakentamisen kustannuksia.

24 §: P2-paloluokan rakennusten suojaverhousvaatimukseen liittyvällä muutoksella (kohta 8) voi olla myönteisiä vaikutuksia Suomen mekaaniseen metsäteollisuuteen mahdollisesti lisääntyvän puun käytön myötä.

Säännösmuutokset voivat alentaa rakentamisen kustannuksia.

15 §: Kasvihuoneiden osastokokoon tehtävät tarkistukset alentanevat lasirakenteisten kasvihuoneiden rakennuskustannuksia, mutta voivat vähäisessä määrin nostaa kustannuksia muissa tapauksissa. Alapohjan onteloiden osiin jakoon tehdyt tarkistukset laskevat rakentamiskustannuksia.

16 §: Tuotanto- ja varastorakennusten osastovien rakennusosien muutokset voivat alentaa rakennuskustannuksia. Vaikutus lienee suurin P3-paloluokan rakennuksissa.

25 §: Eristekerroksen vaakasuuntaiseen katkaisuun liittyvät muutokset alentavat rakennuskustannuksia vaikuttamatta merkittävästi turvallisuustasoon.

26 §: Taulukossa 8 esitetty 28-56 metriä korkean rakennuksen ulkoseinän ulkopinnan ja tuuletusvälin ulkopinnan muutokselle A2-s1, d0 -luokkaan ei ole merkittäviä kustannusvaikutuksia. Parvekkeen seinä- ja kattopintojen luokkavaatimuksen lievennys 2-kerroksisten rakennusten osalta laskee vähäisessä määrin rakennuskustannuksia.

33 §: Muutosehdotuksella ei ole merkittäviä kustannusvaikutuksia.

41 §: Rakennuksen varustaminen palomieshissillä, kun ylimmän kerrostason lattia on yli 38 metriä sisäänkäyntitasosta, vain yli 8-kerroksisessa rakennuksessa voi laskea eräissä tapauksissa rakennuskustannuksia.

Ehdotuksilla ei ole merkittäviä ympäristövaikutuksia. Ehdotukset voivat vähentää vähäisessä määrin rakentamiseen tarvittavan tuotantoenergian määrää ja päästöjä rakennustarvikkeiden tuotantovaiheessa. Ehdotuksilla voi olla vähäisiä vaikutuksia paloista aiheutuviin päästöihin ympäristöön.

4 Asian valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu ympäristöministeriössä virkatyönä.

Asetusehdotus oli lausunnolla xx.xx.2019–xx.xx.2019.

Asetusluonnos lähetettiin Euroopan komissiolle direktiivin (EU) 2015/1535 teknisten määräysten ilmoitusmenettelyn mukaisesti xx.xx.20xx. Direktiivin mukaisen ilmoituksen odotusaika päättyi xx.xx.20xx. Määräpäivään mennessä ei tullut/tuli huomautuksia. xxx

Asetusehdotusta ei ole/ on tarkastettu oikeusministeriön lainvalmisteluosaston laintarkastusyksikössä.

5 Lausunnot

Lausuntoja antoivat seuraavat tahot:

Asetusluonnoksesta saatiin yhteensä xx lausuntoa.

Lausuntojen perusteella tehtiin asetuseräluonnokseen useita tarkennuksia ja sitä muokattiin painottaen henkilöturvallisuutta ja kustannussäästöihin johtavia muutoksia. Esi-
merkkejä näistä ovat:

-